

הם לא יעברו!

הראשונה שלהם. לאחר 59 שעות רעב התכנסה אז מועצת הפועלים המקומית, ו- החליטה כי תביעות הפועלים צודקות. "מועצת פועלי אשדוד", הוחלט אז, "דורשת מהממשלה ומרשות הנמלים לקבל מיד לעבודה את ארבעים השבותים, מבוני הנמל, באותם התנאים בהם התקבלו קוד- מיהם". ההחלטה פה אחד הסתיימה באיום מפורש: "אם דרישה זו לא תתקבל תוך שבועיים,

החדש של ישראל. היו אלה נשותיהם של ארבעים פועלי-נמל אשדודאים, שלחמו באו- תה עת על קבלת קביעות בעבודה. הגברים התבצרו בבניין מועצת הפועלים בעיר, קיימו בו את שביתת-הרעב שלהם. כשנכנסה השביתה ליומה הרביעי, התמקמו הנשים בשער הנמל, במרחק קילומטרים ספורים מבניין המועצה, חסמו את הכניסה לפועלים ולמשאיות. "שתישרף ההסתדרות!" קראה אחת ה-

הגברים רעבים- הנשים לוחמות



החסימה של הכביש הראשי, ליד בניין מועצת הפועלים, נוהלה ובוצעה על-ידי נשות השבותים. "אתם לא תעברו בכביש הזה הכל סגור! אם הבעלים לא עובדים, אתם לא תסעו!" קראו הנשים. המשטרה כיוונה את התנועה לרחובות צדדיים.

תיכנס מועצת הפועלים למאבק יחד עם הפועלים השבותים. על כך חתם מפורשות מזכיר מועצת הפועלים המקומית, עסקן המערך, רפי כהן (העולם הזה 1531). השבועיים הראשונים חלפו מהר. ואחרי- הם עוד שבועיים ועוד שבועיים. השבוע לא רק שמועצת הפועלים במקום לא עמדה בהתחייבותיה, אלא שמזכירה גם ברח מהעיר. הוא פחד מהפועלים, טען גם כי הם איימו להתנקש בו. על ביתו של כהן הופקד מישמר שוט- רים, יומם וליל, ואילו חבריו לעבודה ב- מועצת הפועלים נטשו את עבודתם בבניין, חששו להופיע לעיני שובתי-הרעב.

נשים הלוחמות, שישיבה ליד שער הנמל. "כולם רמאים כאן!" קראה חברתה. "הם לא יעברו!" זעקה אחרת. בשבת חסמנו, אנו הנשים, את התנועה באשדוד, והיום אנחנו חוסמות את הכני- סה לנמל, הסבירה סימה דגן להמונים שניקבצו בשער. "התחלנו את השביתה בחמש בבוקר, בשביל הגברים שלנו. הם רעבים. הם רוצים קביעות בעבודה. הבטיחו להם ולא מקיימים!"

★ ★ ★
"אנחנו לא סורים!"
פני חודש וחצי סיימו אותם פועלי- הנמל האשדודאים את שביתת-הרעב

שובתי הרעב בבניין מועצת פועלי אשדוד, כשהם שרועים במסדרונות. מאות מתושבי העיר, ביניהם רבים מפועלי הנמל הקבועים, באו לבקרו ולהביע תמיכתם במאבק. פקידי ועסקני ההסתדרות נטשו את מקום עבודתם בבניין.

אוניות שנועדו לטעינה. המזחים, המחסנים ומשטחי האספלט האינסופיים-כמעט היו ריקים מאדם. המנופים לא נעו. קרוניות המשא קפאו על מקומם. נמל אשדוד שבת.

★ ★ ★
"כולם רמאים!"
ה קרה השבוע, ביום הראשון, לפתע פתאום. שום מוסד מוכר לא החליט על כך. אף מועצה לא דנה בדבר. ארבעים נשים אלמוניות נטלו את היוז- מה לידהן, שיתקו כהרף עין את נמלה

ה לה, ה לה, קרא מפקד המשטרה אל תוך הרמקול הנייד שבידו. מאות פועלי נמל אשדוד היפנו אליו את פניהם. "אתם טוענים שלא נותנים לכם להיכנס, אך השערים פתוחים — אתם יכולים לגשת לעבודה."

הפועלים נשארו עומדים על מקומם, מחוץ לשטח הנמל. אף אחד לא ניסה להתקרב אל השערים הפתוחים. הצעת ה- משטרה נוחלה בקריאות של בוז. מאחורי הפועלים, לאורך כל הדרך ה- מובילה לנמל, חנו עשרות משאיות עמו- סות, שנועדו לפריקה. ליד הרציפים עגנו



מובל שובתי-הרעב שלום שחילי באמבולנס, שעה שנשות השבותים מצטופפות סביבו. כעבור שעות ספורות חזר שחילי, אל חבריו. המשיך בשביתה. "אני עושה זאת למען ילדי", הסביר.

אל בית-החולים